

HODITI ZA PASTIRJEM

Evangelij po Janezu 10,27–30

²⁷ »Moje ovce poslušajo moj glas; jaz jih poznam in hodijo za menoj. ²⁸ Dajem jim večno življenje; nikoli se ne bodo pogubile in nihče jih ne bo iztrgal iz moje roke. ²⁹ Moj Oče, ki mi jih je dal, je večji od vseh, in nihče jih ne more iztrgati iz Očetove roke. ³⁰ Jaz in Oče sva eno.«

Ostala berila: Apostolska dela 13,14.43–52; Psalm 100,1–3.5; Razodetje 7,9.14–17.

LECTIO:

Te vrstice so del daljšega odlomka, kjer Janez poroča o živahni razpravi med Jezusom in ljudmi o njegovem odnosu do Boga Očeta.

Končala se je tako, da so ljudje hoteli Jezusa kamnati! Jezus jih je soočil z njihovimi morilskimi nameni, oni pa so mu odgovorili: »Ne kamnamo te zaradi dobrega dela, ampak zaradi bogokletja, ker se ti, ki si človek, delaš Boga« (Evangelij po Janezu 10,33).

Jezus je videl globlje v njihova srca, kot so si mislili. Vedel je, da ga ne bodo sprejeli, ker »niso izmed njegovih ovc« (vrstica 26). In njegove ovce niso bili, ker jih Oče ni podaril njemu kot vernike.

V tem odlomku Jezus govori o skrivnostnem daru in čudoviti milosti vere. Nihče ne more verovati v Jezusa, če mu Oče ne podeli te milosti.

V Evangeliju po Janezu 6,25–59 Jezus izrazi to misel drugače. Zmedenim poslušalcem pove, da je on sam Božji kruh in če želijo večno živeti, ga morajo uživati. Za vero je spet potreben milostni dar od Boga. In edino Oče daje to milost.

Človek, ki ga Bog Oče obdari z milostjo, pripade Jezusu in postane ena izmed njegovih »ovc«. Njim je dana zmožnost, da rastejo v spoznanju vsega, kar uči Jezus, in da prejmejo večno življenje. Da pa bi mogli rasti, moramo biti v nenehnem stiku z Jezusom.

Ljudje, ki so hoteli Jezusa kamnati, še niso prejeli Očetovega daru vere. Če bi imeli odprta srca in misli, bi v tem dogodku videli priložnost, da iščejo Božjo pomoč in milost za verovanje. Ampak »kozli« (Evangelij po Mateju 25,32) so to zavrnil in niso sprejeli Jezusa kot Božjega Sina.

V teh negotovih časih ni trdnejše obljube od te, ki jo je Jezus dal vsem, ki hodijo za njim: nihče in nič nas ne more ločiti od Boga. Ta misel je nadalje pojasnjena v Pismu Rimljanom 8,38–39. Res je – nič nas ne more ločiti od Božje ljubezni, ki nam jo Bog daje po Jezusu Kristusu. Ta obljuba ne velja samo za to življenje, ampak se razteza onkraj smrti v večnost.

MEDITATIO:

V teh vrsticah Jezus omenja različne koristi, ki smo jih milostno deležni kot njegove ovce. Premisli, kaj vsaka od njih pomeni tebi.

Kristjani sicer verjamemo, da Bog vse ve, vendar včasih ravnamo in molimo, kakor da ni tako. V vrstici 27 nas Jezus spomni, da pozna vsako ovco posebej. Čutiš ob tem spodbudo ali nelagodje? Razmisli o svojem odzivu.

»Moje ovce poslušajo moj glas ... in hodijo za menoj.« Kako dobro znaš poslušati Jezusov glas in delati, kar ti naroča? Vprašaj Jezusa, kako bi lahko bil bolj poslušen.

Če je vera v Jezusa Očetov dar, kako naj to oblikuje naš odnos do ljudi, ki ne verujejo v Jezusa?

ORATIO:

V molitvi prinesi pred Boga, kar ti je razodel v tem odlomku in v času meditacije. Ne hiti – vzemi si čas.

Preberi Psalm 100 in ga uporabi kot hvalnico Bogu, ker ti je dal dar vere v Jezusa.

CONTEMPLATIO:

Si kdaj pomislil, da si kot vernik darilo Očeta njegovemu Sinu, Jezusu? Razmisli, kakšen odnos imaš z Jezusom, svojim pastirjem.